

Sygnatura akt III RC 157/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2023 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniej W. B. zastępowanej przez matkę D. W.

przeciwko M. B.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego M. B. na rzecz małoletniej córki W. B. do kwoty po 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej D. W., do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności, poczynając od dnia 1 czerwca 2022 roku i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 17 grudnia 2018 roku w sprawie sygnatura akt I 1 C 268/18.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje sciągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 80,00 zł tytułem częściowego zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

IV. Odstępuje od obciążenia małoletniej powódki kosztami procesu w części oddalającej powództwo.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III RC 157/22

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniej powódki W. B. - jej matka D. W. - wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego M. B. wyrokiem Sądu w Sieradzu z dnia 17.12.2018 r. z kwoty 700 zł do kwoty 1.200 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1.06.2022 r. W uzasadnieniu podniosła, iż od wydania wyroku minęło ponad 3,5 roku. W tym czasie wzrosły opłaty za przedszkole, koszty utrzymania wynajmowanego mieszkania itp. Sytuacja ekonomiczna uległa też znacznemu pogorszeniu z racji narastającej inflacji i ciągłych podwyżek. W. choruje na atopowe zapalenie skóry i co za tym idzie, konieczny jest zakup specjalistycznych środków do higieny i pielęgnacji. Nadto, małoletnia ma skłonności do uczuleń, ma także problemy ortopedyczne. Poza tym uczęszcza na zajęcia dodatkowe, które też kosztują, ale wpływają na prawidłowy rozwój dziecka. Matka powódki ponosi koszt z tytułu wynajmu mieszkania w łącznej wysokości około 1.500 zł. Utrzymanie powódki obejmuje połowę tych kosztów. Pozwany zabiera córkę raz na tydzień

na cały dzień, a przeciętnie raz w miesiącu na cały weekend. D. W. ze strony pozwanego nie ma dodatkowej pomocy finansowej. Niezależnie od powyższego, matka powódki posiada zobowiązania z tytułu kredytu zaciągniętego jeszcze w okresie małżeństwa. W związku z tym, jest zmuszona pożyczać pieniądze od rodziny. W ocenie matki powódki, sytuacja majątkowa pozwanego jest stabilna. M. B. jest właścicielem domu i również prowadzi działalność w dziedzinie transportu. Z uwagi na wzrost potrzeb córki konieczne jest zwiększenie obowiązku alimentacyjnego na jej rzecz.

Pozwany – M. B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniósł, iż od czasu wydania wyroku ustalającego wysokość alimentów nie nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powódki czy wysokości kosztów jej utrzymania, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów. Ponadto, wskazał, że żądana w pozwie kwota alimentów znacznie przekracza jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Od czasu ustalania alimentów zmieniła się w sposób istotny sytuacja życiowa i rodzinna pozwanego. Ponadto, zdaniem pozwanego, obecnie małaletnia nie ma już problemów skórnych związanych z atopowym zapaleniem skóry, nie wymaga więc specjalistycznych kosmetyków ani diety. Nie jest uczulona na żadne pokarmy, które mogłyby u niej wywoływać alergię skórne. W dacie orzekania o wysokości alimentów małaletnia wymagała jeszcze pampersowania, co wiązało się z kosztami około 150 zł miesięcznie, podczas gdy aktualnie te wydatki są już nieaktualne. Poza tym małaletnia przebywa w przedszkolu do godz. 16.30 - 17.00, więc spożywa w przedszkolu śniadanie, obiad jak i podwieczorek. W ocenie M. B. znacznej poprawie uległa natomiast sytuacja majątkowa D. W., albowiem wcześniej osiągała ona dochody na poziomie 1.600 zł netto miesięcznie, natomiast obecnie jej wynagrodzenie wynosi około 3.000 zł netto miesięcznie. Nadto, matka małaletniej pobiera świadczenie wychowawcze "500+". Pozwanemu nie wiadomo, aby D. W. spłacała zobowiązania kredytowe, tym bardziej zaciągnięte na potrzeby porad prawnych u adwokata. W zakończonym w październiku 2022 r. postępowaniu o podział majątku wspólnego, korzystała z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych i miała przyznanego pełnomocnika z urzędu. W czasie trwania małżeństwa, zaciągnęli zobowiązania finansowe na wykończenia domu, ale od orzeczenia rozvodu, D. W. nie partycypowała finansowo w spłacie tych zobowiązań. D. W., zdaniem pozwanego, znajduje się w bardzo dobrej sytuacji materialnej, skoro stać ją na sesje zdjęciowe, które robi nawet kilka razy w roku, ubiera się w markową odzież. Pozwany zauważył, że jego sytuacja majątkowa uległa natomiast znacznemu pogorszeniu. M. B. zaprzeczył, aby prowadził własną działalność gospodarczą w dziedzinie transportu, podając, iż w dalszym ciągu pracuje jako kierowca i uzyskuje dochody w wysokości 2.184,24 zł netto miesięcznie jako wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatkowo około 1.800 zł - 3.100 zł miesięcznie z tytułu diet, tj. łącznie 4.000 zł - 5.000 zł netto miesięcznie. Dodatkowo, pozwanemu urodziła się dwójka dzieci, tj. J. (ur. (...)) oraz B. (ur. (...)). Dzieci pozwanego z kolejnego związku są obecnie w fazie intensywnego wzrostu i rozwoju, a koszty ich utrzymania są wysokie. Pozwany partycypuje w tych kosztach (w wysokości po około 600 zł miesięcznie, tj. łącznie 1.200 zł miesięcznie). M. B. stwierdził, iż nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Pozwany wyjeżdża w trasy od poniedziałku do piątku i wraca na każdy weekend do domu, gdyż chce uczestniczyć w wychowywaniu dzieci. Z córką W. spotyka się około 5-6 dni w miesiącu. W. ma u niego urządzone swój własny pokój, a we wrześniu 2022 r. pozwany kupił dla córki nowe łóżko, które kosztowało 525 zł. Pozwany przyjeżdża po córkę i odwozi ją do matki po spotkaniu, co generuje, przy wysokich cenach paliwa, znaczne obciążenie finansowe. W okresie gdy małaletnia jest u pozwanego, ponosi on także dodatkowe koszty jej utrzymania i żywienia. Pozwany zabiera także W. co roku na wyjazd wakacyjny nad morze lub w góry, kupuje dla niej odzież, którą ma u siebie. Na koszty utrzymania pozwanego składają się natomiast: żywienie - około 1.500 zł miesięcznie; alimenty na powódkę - 700 zł miesięcznie; utrzymania dwójki młodszych dzieci - łącznie około 1.200 zł miesięcznie; paliwo - 600 zł miesięcznie; energia elektryczna - 820 zł - 1.000 zł co 2 miesiące; telefon - 100 zł; woda - 200 zł - 400 zł co 2 miesiące; TV i Internet - 100 zł miesięcznie; opał (5 ton na rok) - około 15.000 zł rocznie; kosmetyki i środki czystości - 100 zł miesięcznie; odzież, obuwie - 150 zł miesięcznie. Pozwany często musi korzystać z pomocy finansowej rodziców lub swojej partnerki, by mieć środki na pokrycie wszystkich w/w wydatków. Zdaniem M. B., jego sytuacja materialna nie pozwala mu zatem na płacenie alimentów w żądanej w pozwie wysokości.

Sąd ustalił co następuje :

Małaletnia W. B. (ur. (...)) jest dzieckiem M. B. i D. W. (uprzednio B.). Wyrokiem z dnia 17.12.2018 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu rozwiązał przez rozwód związek małżeński rodziców małaletniej, powierzając obojgu wykonywanie władzy

rodzicielskiej oraz ustalając miejsce pobytu dziecka w miejscu zamieszkania matki. Zarazem Sąd zasądził od M. B. na rzecz córki alimenty w wysokości po 700 zł miesięcznie.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

W chwili zakończenia sprawy rozwodowej W. chodziła do Ż. Miejskiego w K., za który odpłatność wynosiła około 200 zł miesięcznie. Na terenie placówki były zapewnione posiłki. W. miała alergię i atopowe zapalenie skóry, przez co wymagała specjalistycznej pielęgnacji skóry oraz diety eliminacyjnej. Pozostawała pod kontrolą alergologa. Małoletnia często zapadała też na infekcje górnych dróg oddechowych. W związku z tymi problemami zdrowotnymi konieczny był dla niej zakup odpowiednich maści, kremów, witamin, a okresowo także leków. Małoletnia korzystała z pampersów.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

D. W. była zatrudniona w Spółdzielni Mieszkaniowej w K. na stanowisku referenta do spraw rozliczeń. Jej wynagrodzenie wynosiło miesięcznie 2.240 zł brutto, tj. 1.626,94 zł netto.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

D. W. zamieszkiwała z córką w wynajętym mieszkaniu, za które odpłatność wynosiła około 1.030 zł miesięcznie, przy czym na kwotę tą składał się czynsz najmu dla wynajmującego oraz czynsz do spółdzielni mieszkaniowej. Matka małoletniej regulowała także należności za energię elektryczną w kwocie około 100 zł miesięcznie oraz za telefon w kwocie około 30 zł miesięcznie.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

M. B. pracował jako kierowca w transporcie międzynarodowym. Zamieszkiwał w domu wybudowanym w czasie trwania małżeństwa, w miejscowości L., gm. U. i ponosił koszty związane z jego utrzymaniem. Pozwany pomagał rodzicom w gospodarstwie rolnym, które prowadzili. W zamian za to rodzice spłacali raty kredytu hipotecznego zaciągniętego przez pozwanego i jego żonę w związku z budową domu. Wysokość jednej raty wynosiła 1.500 zł miesięcznie.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

M. B. raz w tygodniu realizował kontakty z córką, zabierając ją wówczas na cały dzień. Pozwany przyjeżdżał po córkę, a następnie odwoził ją do miejsca zamieszkania matki.

(dowód: akta I 1 C 268/18 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

Aktualnie małoletnia W. uczęszcza do klasy zerowej w Przedszkolu Miejskim nr 5 w K.. Opłaty za wyżywienie i pobyt, zależą od obecności dziecka w placówce i wyniosły w bieżącym roku szkolnym : we wrześniu – 100 zł; w październiku – 190 zł; w listopadzie – 143 zł; w grudniu – 210 zł, w styczniu – 113 zł; w lutym – 170 zł.

Małoletnia powódka nadal boryka się z atopowym zapaleniem skóry i pozostaje pod stałą opieką poradni alergologicznej w K.. Leczenie odbywała się w ramach ubezpieczenia. Małoletnia musi korzystać ze specjalistycznych środków myjących i higienicznych. Powódka miała wykonane testy pokarmowe, które nie wykazały, aby była na coś uczulona. Bywa jednak, że u małoletniej pojawia się wysypka. Matka małoletniej ponosi koszty zakupu leków, witamin i preparatów wzmacniających odporność. Nadto, kupuje dla niej odpowiednie obuwie z uwagi na problemy ortopedyczne z piętami. W minionym roku małoletnia była leczona stomatologicznie, przy czym koszt jednej wizyty wynosił 100zł, a wszystkich wizyt w 2022 r. – 300 zł.

(dowód: zaświadczenie lekarskie k.5; zaświadczenia z przedszkola k.6 i k.88; faktury, potwierdzenie zakupu i paragony za obuwie i odzież k.94-101; faktury za leki i witaminy k.102-103; częściowo zeznania matki powódki k.122v-123)

D. W. pracuje w Spółdzielni Mieszkaniowej w K. na stanowisku starszego referenta do spraw rozliczeń. Jej wynagrodzenie wyniosło w grudniu 2021 r. – 3.648,15 zł brutto (2.659,67 zł netto), a w 2022 r. za okres od stycznia do maja - każdorazowo po 3.927,56 zł brutto (2.975,07 zł netto). Aktualnie z wynagrodzenia za pracę ma potrącaną ratę pożyczki w kwocie 500 zł miesięcznie. Pożyczkę przeznaczyła na bieżące potrzeby i lekarza i będzie ją spłacała do kwietnia 2024r. D. W. spłaca również drugą pożyczkę, której rata wynosi 330 zł, a zobowiązanie z tego tytułu będzie spłacane kolejne 3 lata.

(dowód: zaświadczenia o dochodach k.7-12; częściowo zeznania matki powódki k.122v-123)

D. W. nadal wynajmuje mieszkanie, za które płaci czynsz najmu w kwocie 750 zł miesięcznie oraz czynsz do spółdzielni mieszkaniowej, obejmujący opłatę za wodę i odpady komunalne w kwocie około 811,16 zł miesięcznie. Poza tym reguluje należności za energię elektryczną wynoszące od 110 zł do 125 zł na dwa miesiące. Na córkę pobiera świadczenie wychowawcze tzw. "500+". (dowód: informacje o wysokości opłat k.13-15 oraz k.86-87; rozliczenie za wodę k.16; dowód wpłaty wraz z kopią umowy najmu lokalu i aneksu k.89-93; kopie faktur za energię elektryczną k.104-106; częściowo zeznania matki powódki k.122v-123)

M. B. do dnia 31.03.2020 r. był zatrudniony jako kierowca w (...) B. -B. R. z siedzibą w P.. Pozwany otrzymywał wynagrodzenia zasadnicze w kwocie 2.100 zł brutto, ryczałt za pracę w porze nocnej w wysokości 100 zł brutto, wynagrodzenie za czas dyżuru w wysokości 50 % stawki wynikającej z osobistego zaszeregowania, ale nie mniej niż 500 zł brutto oraz ryczałt za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 100 zł brutto. Pozwany miał także otrzymywać diety z tytułu podróży służbowej odbywanej poza granicami Polski. Umowa o pracę została rozwiązana na mocy porozumienia stron.

Pozwany przez okres roku był zarejestrowany jako bezrobotny. W tym okresie pomagał rodzicom w gospodarstwie rolnym i w zamian za to rodzice nadal pomagali mu w spłacie kredytu, który ostatecznie został spłacony z otrzymanej od nich darowizny.

Od dnia 19.04.2021 r. M. B. jest zatrudniony na czas nieokreślony jako jedyny pracownik w firmie swojej partnerki S. S.. Firma współpracuje z firmą spedycyjną i leasinguje ciągnik siodłowy z naczepą. M. B. wykonuje pracę kierowcy na trasach międzynarodowych, przy czym przeważnie jeździ do Niemiec, a rzadziej do Belgii lub Holandii. W trasie jest 4-5 dni, a każdy weekend spędza w domu. W związku z tym zatrudnieniem pozwany w 2022 r. osiągnął wynagrodzenie w okresie od kwietnia do września – każdorazowo w kwocie po 3.100 zł brutto (2.184,24 zł netto). Niezależnie od tego otrzymał diety, które wyniosły : w kwietniu – 1.394,92 zł; w maju – 1.195,49 zł; w czerwcu – 2.495,35 zł; w lipcu – 2.188,94 zł; w sierpniu – 268,11 zł; we wrześniu – 1.458,56 zł; w październiku – 930,20 zł.

(dowód: zaświadczenie o dochodach k.44; zestawienie o dodatkowych składnikach wynagrodzenia k.45; pismo z dnia 29.11.2022 r. k.70; świadectwo pracy k.80-82; porozumienie stron dotyczącego zmiany warunków wynagradzania k.83; zeznania pozwanego k.123-123v)

M. B. pozostaje w nieformalnym związku z S. S.. Wspólnie wychowują dwoje dzieci, córkę J. (ur. (...)) i syna B. (ur. (...)). Razem z nimi mieszka 10 – letnia córka partnerki pozwanego, na którą otrzymuje alimenty w kwocie 400 zł. Na dzieci pobierają także świadczenia wychowawcze "500+".

(dowód: odpisy skrócone aktów urodzenia k.42-43; zeznania pozwanego k.123-123v)

Pozwany i jego partnerka ponoszą koszty związane z utrzymaniem domu, a które obejmują opłaty za energię elektryczną w kwocie od 800 zł do 1.000 zł na dwa miesiące, opłaty za wodę w kwocie od 60 zł do 400 zł co trzy miesiące. Pozwany dokonuje też zakupu opału i paliwa do samochodu.

(dowód: kopia faktury za paliwo k.46; kopie faktur za energię elektryczną k.47-48; kopia faktury za opał k.49; kopie faktur i paragonów fiskalnych k.51-58, kopie faktur za wodę k.59-60; zeznania pozwanego k.123-123v)

M. B. spłaca kredyt wzięty w grudniu 2022 r. na panele fotowoltaiczne, przy czym całkowita kwota do zapłaty wynosi 33.291,27 zł, a rata miesięczna wynosi 277,42 zł. Ponadto pozwany ma kredyt na instalację fotowoltaiczną, który zacznie spłacać od lutego br. Całkowita kwota do zapłaty wynosi 16.091,95 zł, a pierwsza rata wynosi 134,10 zł.

(dowód: kopia umowy o kredyt na zakup towarów i usług z dnia 19.12.2022 r. k.107-109; kopia umowy kredytu na zakup towarów/usług wraz z załącznikami i harmonogramem spłaty k.110-121; zeznania pozwanego k.123-123v)

M. B. realizuje kontakty z małoletnią W., zabierając ją z reguły w każdy weekend na cały dzień. Wcześniej zdarzało się też, że małoletnia nocowała. U ojca małoletnia ma własny pokój, w związku z tym pozwany zakupił dla córki łóżko za kwotę 525 zł. M. B. przywozi córkę, a po kontakcie odwozi do miejsca zamieszkania. Pozwany kupuje córce zabawki, odzież oraz zapewnia atrakcje. Każdego roku zabiera córkę na wyjazdy wakacyjne.

(dowód: kopia faktury za zabawki k.50; kopie faktur i paragonów fiskalnych k.51-58 oraz k.61; kopia karty gwarancyjnej i paragonów fiskalnych k.62; kopia faktury za łóżko k.63; kopia faktury za buty k.64; częściowo zeznania matki małoletniej powódki k.122v-123; zeznania pozwanego k.123-123v)

Pomiędzy D. W. a M. B. toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego. Sąd rozliczył nakłady poniesione z majątku osobistego M. B. na majątek wspólny małżonków oraz z majątku wspólnego na majątek osobisty pozwanego, jak również dokonał podziału ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 27.06.2022 r. w sprawie I Ns 581/19 k.77-78; postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 5.10.2022 r. w sprawie I Ca 391/22 k.79)

Sąd uznał za częściowo wiarygodne zeznania matki małoletniej powódki. Sąd nie dał im wiary w zakresie w jakim D. W. utrzymywała, że w ramach pomocy od rodziny otrzymuje środki pieniężne, z których pokrywa też wydatki. Nie sposób bowiem dać wiary, że matka powódki wzięła pożyczkę z zakładu pracy na bieżące potrzeby, a mimo to musi korzystać ze wsparcia finansowego od rodziny.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania pozwanego, gdyż były logiczne i rzeczowe. Sąd nie dopatrywał się przesłanek, które rzutowałyby negatywnie na moc dowodową tych zeznań.

Nie wniosły do sprawy nic istotnego dokumenty złożone przez matkę małoletniej powódki, tj. wydruki wiadomości tekstowych (k.20-26).

Sąd zważył co następuje

Matka powódki wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej córki. Podstawą zgłoszonego żądania jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków - uzasadniającą podwyższenie alimentów - rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zwiększenie się możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, które to przesłanki w myśl art. 135 # 1 kro wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Bez wątplenia od chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, w którym ustalono alimenty, wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki zważywszy, że od tego czasu minęły 4 lata. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do

szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z dnia 1.06.1965 r. I CZ 135/64, nie publ.). W nawiązaniu do tego orzeczenia zaznaczyć wypada, iż w czasie ustalania alimentów w sprawie rozwodowej W. miała 2,5 roku i przebywała w żłobku, a obecnie ma ukończone 6 lat i chodzi do „zerówki”. Zdaniem Sądu, usprawiedliwione potrzeby powódki dotyczą głównie wydatków związanych z jej codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwia, środków higienicznych i kosmetyków, jak również wydatków związanych z uczęszczaniem do przedszkola. W przypadku powódki usprawiedliwione potrzeby obejmują także wydatki związane z leczeniem w poradni alergologicznej, leczeniem stomatologicznym, czy zakupem specjalistycznych kosmetyków i środków higienicznych, co wynika zarówno z przedłożonych dokumentów jak i zeznań matki małoletniej. Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, odzież, leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów, ale uwzględniając także zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP.1951, nr 2, s.52). W świetle tych zasad, zdaniem Sądu, miesięczne koszty utrzymania małoletniej W. wynoszą około 1.200 zł. Sąd nie podziela stanowiska matki małoletniej, iż udział dziecka w kosztach utrzymania mieszkania oraz samochodu winien wynosić połowę, tj. łącznie 1.000 zł. Sąd Apelacyjny w Krakowie z dnia 23.03.2016 r. (sygn. I ACa 1755/15, Lex 2031152) zajął stanowisko, zgodnie z którym: „brak podstaw do wliczania do obowiązku alimentacyjnego kosztów mieszkania i jego utrzymania. W kwocie alimentów należy jak już uwzględnić niejako ryczałtowo koszty zużycia wody, prądu, gazu (...), jednak koszt utrzymania i ogrzania mieszkania obciąża rodzica, któremu powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej i zobowiązany jest zapewnić dla siebie takie mieszkanie, które umożliwi pobyt z nim dzieci”. Podzielając takie zapatrywanie, Sąd przyjął, iż koszty związane z utrzymaniem mieszkania nie powinny obciążać małoletniej powódki, w większym zakresie niż 150 zł miesięcznie. Nie sposób również do wydatków związanych z usprawiedliwionymi potrzebami zaliczyć różnych „atrakcji” jak np. wyjazdy na basen, do kina , czy wyjazdów wakacyjnych, skoro pozwany również je organizuje dla córki, gdy W. przebywa u niego.

Zauważyć należy, że D. W. częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniej W. poprzez codzienne osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie (art. 135 § 2 kro). Skoro matka małoletniej jest jednak również osobą pracującą i osiągającą stałe dochody, jej obowiązek alimentacyjny wobec córki musi przybierać także odpowiedni wymiar finansowy. Stanowisko takie jest uzasadnione, tym bardziej, iż matka powódki obecnie otrzymuje zdecydowanie wyższe wynagrodzenie niż w trakcie sprawy rozwodowej.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy również, co zaznaczono powyżej, od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej. Pozwany M. B. analogicznie jak w toku sprawy rozwodowej pracuje jako kierowca zawodowy w transporcie międzynarodowym. Wprawdzie ojciec małoletniej deklarował zarobki na poziomie 2.300 zł miesięcznie, ale w związku z rozpoznaniem wniosku o zabezpieczenie w trakcie postępowania rozwodowego, Sąd II instancji, określił możliwości zarobkowe pozwanego na poziomie nie mniejszym niż 5.000 zł miesięcznie, wskazując iż wysokość zarobków kierowców jest kilkakrotnie wyższa niż ich deklarowana wysokość. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, aktualne dochody pozwanego (łącznie z dietami) również należy ustalić na poziomie około 5.000 zł miesięcznie. Wprawdzie jak wynika z raportu (...) Instytutu (...) "Rynek pracy w branży (...) Wynagrodzenia i sytuacja kierowców zawodowych" najwięcej kierowców zarabia pomiędzy 6 a 7 tys. złotych netto, zatem znacznie powyżej średniej krajowej ((...) – zakładka: zarobki kierowców zawodowych w Polsce). Nie można jednak pominąć, iż zarobki te są jednak zróżnicowane w zależności od systemu pracy. W sytuacji , gdy jak wynika z zeznań pozwanego, pracę wykonuje 4 - 5 dni w tygodniu i w każdy weekend jest w domu, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania poziomu jego dochodów. Trudno bowiem nie wykazać zrozumienia dla decyzji pozwanego, iż stara się każdy weekend spędzić w domu, mając dwójkę małych dzieci. Skoro zarazem pozwany wykonuje pracę kierowcy, nie sposób zarzucić mu, że nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych.

Na ocenę zasadności przedmiotowego powództwa, istotny wpływ miało ustalenie, iż zmieniła się sytuacja rodzinna pozwanego. M. B. ma bowiem na utrzymaniu poza małoletnią powódką również dwoje dzieci z obecnego związku i na pozwanym ciąży zatem obowiązek alimentacyjny również względem najmłodszych dzieci. Uwzględnienie tych okoliczności jest konieczne dla zachowania równowagi między wszystkimi uprawnionymi (t.5 do art. 135 kro „Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem” pod redakcją Janusza Pietrzykowskiego. Wydawnictwo Prawnicze 1993).

Pozwany podnosił, iż posiada zobowiązania kredytowe dotyczące instalacji fotowoltaicznej. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12.11.1976 r. w sprawie III CRN 236/76 (Lex nr 7875) zadłużenie bankowe zobowiązanego do alimentacji nie może powodować ograniczenia należnych uprawnionemu środków utrzymania. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi bowiem się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Podzielając powyższe stanowisko, Sąd nie uwzględnił obciążeń kredytowych pozwanego przy ocenie jego możliwości zarobkowych, tym bardziej, iż zostały one zaciągnięte już w toku niniejszego postępowania. Poza tym należy pamiętać, że w toku sprawy rozwodowej pozwany również posiadał zobowiązanie kredytowe, zatem nie są to zupełnie nowe okoliczności.

M. B. wskazywał też, że matka małoletniej pobiera na córkę świadczenie wychowawcze tzw. "500+". Nie można jednak zapominać, iż zgodnie z art. 135 § 3 pkt 3 kro, świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11.02.2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, nie wpływa na zakres świadczeń alimentacyjnych.

Pozwany zwracał uwagę, że utrzymuje regularne kontakty z córką, zabiera ją na wakacje, zapewnia jej atrakcje i ponosi koszty jej utrzymania, gdy przebywa pod jego pieczę. Sąd nie kwestionuje udziału M. B. w życiu córki i ocenia go pozytywnie, ale nie można tracić z pola widzenia, że sytuacją taka istniała już w okresie sprawy rozwodowej, a więc była brana pod uwagę już podczas ustalenia alimentów przez Sąd rozwodowy. Ponadto okoliczność związana z utrzymywaniem kontaktów również w sposób istotny skutkowała tym, iż po upływie 4 lat, alimenty podwyższono zaledwie o 100 zł.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało częściowo uwzględnione. Zdaniem Sądu uwzględnienie powództwa w większym zakresie nie jest możliwe, skoro dochody pozwanego pozostają zbliżone do dochodów uzyskiwanych w okresie sprawy rozwodowej, a zarazem pozwany ma obowiązek alimentacyjny już nie tylko wobec powódki, ale również dwójki młodszych dzieci. Pamiętać zarazem należy, iż małoletnia W. jest najstarszym dzieckiem pozwanego i w związku z tym pozwany nie może oczekiwać, że jego udział w kosztach utrzymania córki pozostanie na niezmiennym poziomie (700 zł miesięcznie), deklarując zarazem, że koszty utrzymania niespełna 2,5 letniej J. i rocznego B., wynoszą po około 600 zł miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I i II wyroku. Sąd jako datę początkową podwyższenia alimentów przyjął dzień wskazany przez matkę powódki, tj. 1.06.2022 r., albowiem już w tej dacie zaktualizowały się przesłanki do podwyższenia alimentów.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc (na które złożyła się część opłaty od pozwu).

Sąd odstąpił od obciążenia małoletniej powódki kosztami procesu w części oddalającej powództwo, biorąc pod uwagę, że powódka pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców.

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia Agnieszka Pietruszka